

València, 09.04.13

La Universitat descriu per primera vegada una mortaldat natural de peixos per paràsits al Mediterrani

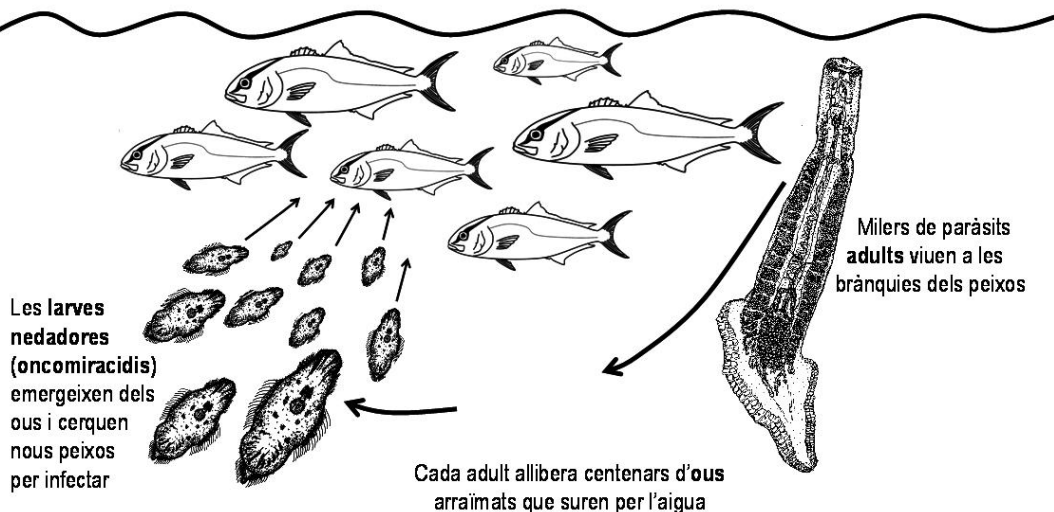
- Científics de l'Institut Cavanilles han documentat l'afecció de monogenis en una població de serviola, una espècie d'alt interès comercial a les Illes Balears, Múrcia i Sardenya.
- Els resultats del treball es publiquen a l'últim número de la revista *Veterinary Parasitology* i poden ser molt útils per millorar la gestió d'infeccions en explotacions aquícoles.

Un equip de científics de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva del Parc Científic de la Universitat de València ha descrit per primera vegada una mortaldat natural de peixos per paràsits al Mediterrani. Un estudi de la població de serviola (*Seriola dumerili*) a les aigües de Mallorca, Alacant, Còrsega i Sardenya ha revelat que els paràsits, la gestió dels quals és clau en l'aqüicultura, també generen mortaldats importants en les comunitats de peixos al seu ecosistema natural. En concret, els investigadors van poder documentar la incidència mortal de *Zeuxapta seriolae*, un paràsit del grup dels monogenis, sobre la serviola, una espècie d'alt interès comercial en zones com ara les Illes Balears, Múrcia, Grècia o Itàlia. Els resultats d'aquest treball s'acaben de publicar a l'últim número de la revista *Veterinary Parasitology*.

Els investigadors de la Universitat de València estudien l'afecció de paràsits d'espècies de peixos comercials en cultius marins, com ara l'orada i la serviola, a fi de trobar estratègies de tractament basades en el seu cycle vital. Tanmateix, en aquesta ocasió, "l'anàlisi de les comunitats en llibertat evidencià una possible mortaldat natural causada per la infecció massiva per paràsits. Generalment, al medi salvatge, el sistema paràsit-hoste està equilibrat, ja que el paràsit no té interès en matar al seu hoste perquè actuaria en detriment d'ell mateix i causaria la seua mateixa desaparició. En alguns casos, com podria ser el de les espècies de nova colonització o invasores, aquest equilibri es pot malmetre i durant un període de temps el sistema pot desequilibrar-se i empitjorar els efectes del paràsit sobre els hostes a causa de

l'augment dels nivells d'infecció. Aquest pareix ser el cas d'aquest paràsit de recent aparició a la Mediterrània, fa uns 15 anys”, explica el director de la investigació, Francisco E. Montero.

CICLE DEL PARÀSIT *Zeuxapta seriolae* EN LA SERVIOLA

Els paràsits monogenis no tenen cap efecte a l'ésser humà, tanmateix, “sí disminueixen la velocitat de creixement dels exemplars i, en condicions de producció intensiva, poden causar la mort dels individus cultivats”, exposa la investigadora Aigües Repullés-Albelda, autora del treball, qui afegeix que aquests resultats són rellevants per a l'aqüicultura de la serviola perquè, en l'actualitat a l'àrea mediterrània “el seu desenvolupament en captivitat depèn dels juvenils recol·lectats en el medi salvatge”.

INCREMENTS EN LA RENDIBILITAT DE L'AQÜICULTURA

La selecció dels juvenils de l'àrea amb menor incidència del paràsit i en el moment de l'any amb millors condicions contribuirien a incrementar la rendibilitat de l'explotació ja que podrien alleugerir, de manera senzilla, els nivells d'infecció inicials”, segons Repullés-Albelda. Els experts destaquen l'abast econòmic de l'estudi perquè aquest tipus d'infeccions per paràsits són molt habituals en l'àmbit de l'aqüicultura.

Per tal de realitzar la recerca, els investigadors van mostrejar de manera periòdica un total de 245 peixos de diferents regions del Mediterrani occidental. Tots els individus es mesuraren i pesaren per tal de calcular el seu grau de salut. Posteriorment, els exemplars van ser analitzats separadament i es va enregistrar el nombre d'exemplars paràsits així com el seu estat de desenvolupament. Al mateix temps, es va sol·licitar a Ports de l'Estat, pertanyent al Ministeri de Foment, la temperatura de l'aigua a la principal àrea de mostreig i a la Direcció General de Pesca de les Illes Balears, els registres de les captures realitzades durant els últims

anys. De fet, “un factor que podria haver afavorit el contagi dels peixos és la temperatura de l’aigua, la qual ha estat lleugerament més elevada durant els últims anys”, afegeix Montero.

L’equip d’investigació de Zoologia de la Universitat de València és molt ampli i compta amb seccions especialitzades en diferents àrees de coneixement. Una d’aquestes està dedicada a la recerca en conservació, ecologia i evolució de mamífers i tortugues marines així com als paràsits d’aquests organismes tant a l’àrea mediterrània com a nivell internacional. Per altra banda, el grup també disposa d’una secció de recerca sobre paràsits de peixos i la seua rellevància per a l’aqüicultura dintre de la qual s’ha desenvolupat aquest estudi.

